

Miroslav Kolíbal

Cesty k úspěchu ve vědě a technologických inovacích jsou někdy přímé a někdy krkolomné, ale vždy originální. V každém případě je však na této cestě třeba využívat zdravý skepticismus, což je vlastnost, která Miroslava Kolíbala ctí. I díky tomu se mu podařilo dosáhnout výsledků, které jsou pozoruhodné a překračují hranice našeho státu. Vzhledem k jeho úspěchům, zaujetí pro vědeckou práci, příli, schopnosti vidět dál než ostatní a zdánlivě jednoduchému „vědět jak“, je v jeho okolí nemálo kolegů, kteří jsou přesvědčeni, že o něm ještě hodně pozitivního uslyšíme.

LAUDÁTIO k poctě pana Miroslava Kolíbala při příležitosti jeho vyznamenání Medailí Jiřího z Kunštátu a Poděbrad, krále českého, za osobní přínos v oboru a k integraci v rámci Evropy.

V životě pedagoga existuje mnoho zážitků příjemných, které výrazně převyšují těch několika zážitků nepříjemných. K těm výrazně kladným hodnotám učitelského poslání patří a bude patřit setkání s žákem, který svého „mistra“ převyšuje. Miroslav Kolíbal k takovým žákům patří. Bylo mi proto velkou ctí nacházet se v jeho společnosti při jeho studiu a sledovat jeho úspěchy a pokroky, kterých dosahoval a dosahuje v moderní oblasti nanotechnologií. Jeho poctivý a novátorský přístup ke sledování růstu nanovláken in situ pomocí rastrovacího elektronového mikroskopu (mimořádně vyrobeného v Brně) je ukázkou toho, jak lze původních a vysoce hodnotných vědeckých výsledků dosáhnout nápaditým způsobem. Je zřejmé, že svoji dlouhodobou stáž v evropské Mekce nanotechnologií – v IBM laboratořích v Curychu – využil jak se patří. Naše naděje však nekládáme jen do jeho poctivého přístupu k řešení odborných problémů v brněnském Středoevropském technologickém institutu CEITEC, ale i do způsobu, s nímž přistupuje ke svému pedagogickému působení na Fakultě strojního inženýrství VUT v Brně. V neposlední řadě stojí rovněž za zmínku jeho nechtatelné badmintonové forhendové smeče, které rozhodně, jak praví klasik Jirotko: „...netluče jako babička...“.

Nechci na milého kolegu Miroslava Kolíbala naložit více očekávání, než unese, ale domnívám se, že o něm v budoucnu ještě mnohé dobré uslyšíme. A právě proto jsem přesvědčen, že jeho nominace k ocenění Medailí krále Jiříka, je oprávněná, a že v řadách mladých vědců, technologů a inovátorů bychom těžko hledali lepšího.

Hodně zduar v dalším osobním i profesním životě,
Miroslave Kolíbale, mladá naději tohoto národa!

Jiří Spousta

profesor, Ústav fyzikálního inženýrství FSI VUT v Brně

Miroslav Kolíbal absolvoval obor Fyzikální a materiálové inženýrství na Fakultě strojního inženýrství Vysokého učení technického v Brně, kde následně získal i doktorskou hodnost. V rámci svého oboru se zaměřil na fyzikální procesy, které ovlivňují chování a tvorbu nanostruktur – pevných látek s rozměry nanejvýš několika desítek nanometrů.

Nezastupitelnou úlohu v jeho výzkumných činnostech hraje elektronová mikroskopie, jíž je Brno významnou kolébkou. Díky výzkumným aktivitám Miroslava Kolíbala na pozici výzkumného pracovníka se podařilo významně rozšířit spolupráci Středoevropského technologického institutu CEITEC se společností FEI, největším světovým výrobcem elektronových mikroskopů se sídlem v Brně. Výsledkem této úspěšné vědecké spolupráce je unikátní metoda umožňující pozorování růstu nanostruktur v reálném čase v elektronovém mikroskopu. Originální experimenty vedly k mnoha novým poznatkům a jejich význam byl vědeckou komunitou oceněn publikací ve špičkových časopisech (Nanoletters, Applied Physics Letters) a vyzvanou přednáškou na konferenci Nanowires 2015.

Své znalosti a zkušenosti předává studentům, kterým věnuje významnou část svého dne a snaží se jim vyjít maximálně vstříc, jelikož – jak říká sám Miroslav Kolíbal: „Studentům se snažím zajistit optimální podmínky k rozvíjení myšlenek, jelikož právě jejich netřelý vhlad do problému často vede k novým otázkám, které je třeba zodpovědět“. Miroslav Kolíbal se kromě studentů nechává také inspirovat novými objevy i z jiných oborů a udržuje si tak multidisciplinární přehled.